

อนันต์ วัฒนานิก
อ.ยะรัง จ.ปัตตานี

ผมได้อ่านเรื่อง การเพิ่มประชากรก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ และสังคมในภาคใต้ ข้อ 6. หน้า 37 ความตอนหนึ่งว่า “ในสมัยจอมพล ป. พิบูลย์สงคราม นั้น ใช้การปกครองแบบเผด็จการตามระบอบรัฐธรรมนูญบังคับชาวไทยอิสลามให้เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งมีหลายประการที่ขัดต่อหลักศาสนาอิสลาม เป็นเหตุให้เจ้าเมืองต่าง ๆ ในสามจังหวัด หนีไปอยู่ในต่างประเทศ และยุ้งให้ประชาชนลูกชนต่อต้านรัฐบาลไทยอยู่เสมอ”

คำว่า “เจ้าเมืองต่าง ๆ” ในบทความนี้ ผมเข้าใจว่า ผู้เขียนคงหมายถึงเจ้าเมืองตานี, ยะหริ่ง, ยะลา, รามันห์ ะแงะ, สายบุรี และหนองจิก หากจะขมวดให้เข้าใจ เป้าหมายของผู้เขียนมากที่สุด คงได้แก่เจ้าเมืองตานี สายบุรี รามันห์ ะแงะ และยะลา

เจ้าเมืองที่กล่าวมานี้ หลังจากการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารประเทศใหม่ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวแล้ว ต่างก็พำนักอาศัยอยู่ในสามจังหวัดนี้ จนกระทั่งถึงแก่อนิจกรรมทุกคน อาทิ

เจ้าเมืองตานี พระยาพิทักษ์ธรรมสุนทร

เจ้าเมืองสายบุรี พระสุริยสุนทรบวรภักดี

เจ้าเมืองยะแงะ พระยาภูผาภักดี

เจ้าเมืองยะหริ่ง พระพิพิธเสนามายุ ฯ เป็นต้น

ฉะนั้นคำกล่าวที่ว่า การปกครองแบบเผด็จการตามระบอบรัฐธรรมนูญ ในสมัยจอมพล ป. พิบูลย์สงคราม เป็นสาเหตุให้เจ้าเมืองต่าง ๆ ในสามจังหวัดหนีไปอยู่ใน

ต่างประเทศ และเป็นผู้ก่อการยุ้งประชาชนให้ลุกขึ้นต่อต้านรัฐบาลไทย นอกจากจะไม่ตรงกับข้อเท็จจริงแล้วยังเป็นการประณาม ทวงวิญญาณของ เจ้าเมืองผู้บริสุทธิ์อีกด้วย อีกทั้งเป็นการชัชนให้ประชาชน ทั้งข้อรังเกียจเชื่อสายเจ้าเมืองในสามจังหวัดนั้น ว่าอาจเป็นผู้มีส่วนในการสนับสนุนโจรผู้ร้าย

ข้อเขียนตอนนี้ ผมเห็นว่า น่าจะขาดความ ยุติธรรม แก่บุคคลบางพวกบางหมู่ จึงเรียนมาเพื่อคุณพิจารณาคุณ

ผมขอยอมรับผิดชอบเขียนบทความดังกล่าว และขอ
ให้ท่านผู้อ่านโปรดเข้าใจตามนี้ด้วย

ภิญโญ จิตต์ธรรม

วิทยาลัยครูสงขลา

ด้วยข้อเขียนของขุนศิลปกิจพิสัยนี้ เรื่องภาษามลายูในภาษาไทย ซึ่งนำลงในวารสารรัฐสมิแลอยู่ไม่ทราบว่าจะจบแล้วยัง ผมอยากได้ใช้ประกอบการเรียนในวิชา “ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย” ที่ผมและที่ท่านขุนมีแต่ฉบับที่ 5 ท่านขุนบอกว่าได้ไว้แก่นั้น จึงอยากจะได้จนจบ จึงขอความกรุณาช่วยส่งให้ผมสักชุด จากเล่ม 6 ไปจนจบ และกรุณาส่งท่านขุนด้วย เพื่อใช้เป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

เรื่องภาษามลายูในภาษาไทย ของขุนศิลปกิจพิสัยนี้ ขาดตอนไปตั้งแต่ ฉบับที่ 5 บท 2 เพราะเราหยุดการพิมพ์ตั้งแต่ฉบับนี้ เมื่อเริ่มต้น บท 3 กอบนทางผู้จัดทำได้เปลี่ยนเรื่องใหม่ทั้งสิ้น แต่ละเรื่องคิดว่าจะให้จบภายในฉบับ เหตุนี้เองทำให้เรื่องดังกล่าวหยุดขงัก ผมได้นำมาพิมพ์ต่อตั้งแต่ฉบับนี้เป็นต้นไป คาดว่าฉบับหน้าคงจบบริบูรณ์ครับ